

La xifra

738
9456
120

13%

dels catalans de més de 16 anys ajuden els afectats per la crisi

Es calcula que unes 670.000 persones (el 13,1% de la població catalana més gran de 16 anys) dediquen part del seu temps de manera totalment desinteressada a tapar part dels forats que deixa l'estat del benestar.

A la xarxa

“Com diuen uns amics escocesos, el preu de la nostra il·lusió per la independència és poder tenir un país millor, és tan simple com això”

Gorka Knörr Tram 36. @GORKAKB

“M'he repassat la premsa de dalt a baix, digitals inclosos, i no trobo cap rastre de la suposada «lapidació» de Raimon”

Toni Soler. @SOLER_TONI

“Una setmana amb la política catalana pivotant sobre una agressió que no sabem qui la va fer, ni com ni per què”

Pere Martí Colom. @PEREMARTICOLM

“L'Atlético depèn d'ell mateix per guanyar la lliga. El Madrid depèn del Barça i el Barça depèn del Madrid. Si és que hi ha lògica encara”

Marcos López. @MARCOSPERIODICO

Què han dit...

“[Quan Pepeta Moreu el va rebutjar, Antoni Gaudí] va quedar tocat i, a partir d'aquell moment, es va tancar en ell mateix”

Agustí Soler i Regàs. AUTOR DE 'PEPETA MOREU, EL GRAN AMOR IMPOSSIBLE DE GAUDÍ'

“La voluntat d'una majoria de catalans de celebrar una consulta per decidir el seu futur és una bona oportunitat per a Europa”

Ramon Tremosa. EURODIPUTAT I CANDIDAT DE CIU A LES ELECCIONS EUROPEES DEL 25 DE MAIG

“Vaig aprofitar la prejubiliació, quan encara no tenia seixanta anys, per destinar part del meu temps a intentar ajudar els que més pateixen en aquests temps tan durs que ens ha tocat viure”

Joan Sitjà. PREJUBILAT DE LA BANCA QUE DEDICA PART DEL SEU TEMPS A AJUDAR DE MANERA DESINTERESSADA ELS AFECTATS PER LA CRISI

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

El santuari marítim de sant Feliu de Guíxols

■ La cessió de gran part del territori a la Xarxa Natura 2000 avui ha comportat constatar com les promeses d'una millor qualitat de vida per a la gent de l'entorn d'aquests territoris no s'han complert. En definitiva sembla que el que políticament es pretenia hipotecant part del territori de Catalunya sota una figura de protecció inicialment anunciada com innòcua, però sota una reglamentació maximalista, era simplement fiscalitzar l'ús i gaudi de la natura amb el parany justificatiu d'existir la necessitat de protegir amb diferents capes de normes i lleis el medi natural, encotillant el territori.

Arribem així a l'extrem que alguns ajuntaments de la Costa Brava, en aquest cas el de Sant Feliu de Guíxols, davant les perspectives de negoci consistorial, s'han apuntat, pel que sembla, a la nova tendència mediambientalista d'anar muntant petits santuaris en el mar, dispersats pel litoral, com si fossin petits centres de culte a la natura.

El que no s'ha tingut en compte és que la mar és de tots, és un bé de domini públic on l'administració ha de garantir el lliure accés i el gaudi per als ciutadans. Els dos projectes de santuari a la franja marítima de Sant Feliu de Guíxols suposen una confiscació a la ciutadania d'un bé públic per explotar-lo econòmicament a través d'empreses privades, posant en perill el turisme actual, les activitats socioeconòmiques relacionades amb l'esbarjo i els esports aquàtics; en definitiva, posa en perill la qualitat de vida del territori.

No tothom ha signat l'escrit de suport a l'alcalde i el seu projecte, i si s'hagués explicat tota la veritat potser quasi ningú hauria signat. Populisme i demagògia, dues tècniques que haurien de desaparèixer de la caixa d'eines d'alguns polítics.

JOAN BALL-LLOSERA LLAGOSTERA, portaveu **Plataforma Defensem Catalunya** Girona

El suport d'Europa a la consulta

■ El grup liberal del Parlament Europeu no és el primer gran grup polític que dona suport a Catalunya i a la consulta del 9-N, sinó que és el tercer. El

La plastificació dels nostres mars

■ El recent estudi internacional que constata el lamentable estat dels nostres mars i que fa especial incidència en l'impacte negatiu del més abundant dels residus sòlids que s'hi aboquen, el plàstic, no hauria de deixar ningú indiferent.

Evitar el desmesurat ús d'envasos i bosses de plàstic és quelcom urgent i que és al nostre abast. Polítics, ciutadans i empreses hauríem d'aliar-nos per evitar el gran desastre mediambiental que suposa la massiva presència d'aquesta perillosa deixalla en els delicats ecosistemes marins i els seus devastadors efectes en la cadena tròfica.

En aquest sentit, crec que la premsa escrita hi podria contribuir decisivament en un doble sentit: per una part, donant fort protagonisme a les iniciatives encaminades a la conscienciació i reducció de deixalles no biodegradables, i en segon lloc, eliminant la protecció plàstica que tot sovint cobreix certs suplementes que acompanyen els rotatius, normalment dominicals.

MARTÍ GASSIOT. Barcelona

primer grup que va donar suport a Catalunya va ser l'EFA-ALE (Aliança Lliure Europea), i el segon, el grup dels verds, i el seu cap per presidir la Comissió Europea, el senyor Jose Bové, que va declarar a TV3 que estava d'acord amb la consulta del 9-N. Ara el tercer és el grup dels liberals; benvinguts siguin. De tota manera, també són moltes les personalitats dels grups popular i socialista, d'arreu d'Europa, que donen suport a Catalunya i que estan d'acord amb la consulta del 9-N. Tenim molta feina davant nostre fins al 9-N. Cal treballar fort per les eleccions europees del 25-M, cal fer una pedagogia intensiva del fet nacional/diferencial català arreu de la UE, i després informar amb precisió la multitud de turistes europeus que ens visiten durant l'estiu. Cal aprofitar al màxim el temps que ens queda fins al 9-N.

JOSEP M. LOSTE
Portbou (Alt Empordà)

Joaquim Folch i Torres (1886-1963)

■ Joaquim Folch i Torres, nomenat director general de Museus l'any 1918 i l'ànima del salvament de les pintures romàniques que avui tenim al MNAC, no va parar fins que totes (excepte alguna que no hi va ser a temps) van ser al museu, el gener de 1924. Ho descriu anys més tard, en un article a *Destino* el 24/06/1961: *Les aventures de l'arrencament i trasllat de les restes ro-*

màniques de les esglésies pirinenques catalanes (1919-1923). (Public. Joaquim Folch i Torres. Últims escrits. Destino. Fundació Folch i Torres)

L'any 1922, l'Ajuntament de Barcelona delega Joaquim Folch per gestionar a París la compra, entre d'altres, del quadre de Marià Fortuny *La vicaria* per un import de 300.000 pessetes. Les institucions van fer un gran esforç econòmic per aquesta expedició, i un crèdit de La Caixa i una subscripció popular en van possibilitar la compra.

Segons publica El Punt Avui del dia 29 d'abril, en una votació de les deu pintures més universals de Barcelona, figura en primer lloc l'absis de Sant Climent de Taüll (1123) i en tercer lloc *La vicaria* (1870).

Eren les estructures d'estat –que avui comencem a valorar– iniciades per la Mancomunitat, en aquest cas en el terreny del patrimoni artístic. Mireu si ve de lluny, i encara de més enllà, aquesta transició nacional que alguns voldrien que no existís.

JAUME BOT RIERA
Vilassar de Dalt (Maresme)

Emprenedors a Figueres

■ A Figueres estem de sort. Endinsats en el descens del discurs de crisi permanent, a la nostra ciutat hi ha joves emprenedors que desafien valents els mals auguris. El nedar contra corrent no els espanta, han resolt que la millor manera de vèncer és sempre actuar.

Estic parlant d'en Faló i en Freddy, que han donat una injecció d'adrenalina a la capital de l'Alt Empordà. Tots dos darrere la barra dels seus locals, el Cafetó i el Dinàmic, ens han demostrat que fer una Figueres participativa i activa és possible. Són joves i atrevits emprenedors que, conscients que amb la por només s'arriba al fracàs, ens han demostrat que als seus bars un altre món és possible. Amb la seva iniciativa queda clar que no cal sortir de la vila per passar una bona estona i xerrar amb els amics. Ells són els primers a creure que, malgrat tot, Figueres continua existint, que davant el descens general, la gent continua responen a les bones idees. Saben que no ho tenen fàcil, no són els millors temps, però ser valent vol dir sempre córrer riscos.

A Figueres estem d'enhorabona, i cal celebrar i reconèixer el coratge de la nostra gent que amb il·lusió atrapen un millor futur. Per això, malgrat que els diaris mostren un món ple a vessar de males notícies, al Cafetó i al Dinàmic amb en Faló i en Freddy, els mals rotllos queden fora; ells s'encarreguen que el bon humor triomfi, amb treball i un bon somriure, semblen dir-nos: *What crisis? Visca Figueres!*

ISABEL GUZMAN IVARS
Figueres (Alt Empordà)

Agraïment al Sociosanitari la República (IAS)

■ Volem donar les gràcies a tot el personal del sociosanitari S1 i S2: a la Dra. E. Celda i a tot el seu equip, psicòloga, treballadora social, infermeres, auxiliars, zeladors, personal de neteja... a tothom, no voldríem deixar-nos ningú. En l'atenció donada al nostre familiar Josep Carreras i Ferrer, en primer lloc per la seva gran professionalitat i especialment –molt necessari en aquest tipus de processos–, el tracte humà en l'atenció, el respecte... Han estat mesos de poder observar aquest bon fer i sentir-nos molt ben acompanyats en aquests moments difícils. Quan estimes algú, el que més desitges és que estigui bé; malgrat la seva malaltia, si les persones que en tenen cura tenen aquest do, una paraula agradable, una mirada, un contacte afectuós, fa que tot sigui molt més fàcil. Moltes gràcies a tots!

MIQUEL CARRERAS I FAMILIARS DE JOSEP CARRERAS I FERRER
Caldes de Malavella (Selva)